

הלכה לפניהם או לא, **יְהֵא טַעַמָא אַפְסִיק בְּוִיהוֹ"ה** כי טעם פזר גדול הוא טעם לעצמו ומחלק את המשפט וכאילו אומר וד' ומפסיק, ואחר כך כתוב הולך לפניהם ואין זה מחובר עם תיבת וד', **אַלָּא אִיהִי הֹות תַּמָּן**, אלא הכלה שהיא השכינה הקדושה אכן היתה שם ולכן נזכר תיבת וד' **אַבֵּל מֵאֵן דְּאָזִיל קַמֵּייהוּ סָבֵא עֲלָאָה מֵאֲרִיָּה דְּבֵיתָא** אבל מי שהלך לפניהם היה הזקן העליון בעל הבית, **תְּהוּא דְּאֹמֵי** (נ"א דְּאֲמִין) **לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיָּה דְּהוּא** אותנו שהקב"ה נשבע לו. **וּמְנֹ. אַבְרָהָם. דְּכֶתִיב** ומי הוא, אברהם בחינת חסד דו"א, (תהלים מב) **יוֹמָם יַעֲזֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ** הרי שיומם הוא החסד ועל זה כתוב הולך לפניהם "יומם". **וּכְתִיב** (ירמיה לג) **אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה. יוֹמָא דְּכָל יוֹמִין כְּלִילָן בֵּיהּ** והחסד נקרא יומם לפי שהוא יום שכל הימים כלולים בו דהיינו הוא חסד שכל חסדים דו"א כלולים בו ויצאו ממנו **יוֹמָא דְּשָׂאֵר יוֹמִין, אִיהוּ שְׂאֵר כָּל יוֹמִין וְדָאִי** והוא יום של שאר הימים והוא משפיע חסדים בשאר כל הימים היינו בשאר כל הו"ק. **וְעַל דָּא אַקְרִי יוֹמָם, וְלֹא יוֹם** ולכן הוא נקרא יומם בלשון רבים ולא יום לשון יחיד. **וּבְגִין כַּךְ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, הוּא אָזִיל בִּימָמָא, וְכֹלָה אֲזִלַּת בְּלַיְלָא** ולכן כתוב הולך לפניהם יומם כי חסד דו"א הולך לפניהם ביום והשכינה הולכת בלילה, **דְּכֶתִיב** כמו שכתוב **וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אִשׁ לְהָאִיר לָהֶם, דָּא כֹּלָה** היא השכינה שהיא בחינת לילה ודין, **כָּל חַד כְּדִקְתָּוִי לִיָּה** וכל אחד הלך בזמנו כראוי לו. **וְאַתּוֹן חֲבֵרִיָּא, יוֹמָם וְלַיְלָה יְהֵא קַמֵּיכוֹ, בְּכָל שַׁעְתָּא** סיים הינוקא דבריו ואמר להם ואתם

החברים החסד והשכינה הקדושה בחינת זו"ן ילכו לפניכם בכל שעה ביום ובלילה.
נְשַׁקוּהוּ, וּבִרְכוּהוּ כְּמִלְקַדְמֵיךָ, וְאַזְלוּ נשקוהו החברים וברכו אותו
 כמקודם והלכו לדרכם.

רשב"י מסביר לחכמים שאורו של הינוקא מכת אביו

אֲתוּ לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְסָחוּ לֵיהּ עוֹבְדָא באו לפני רבי שמעון
 וסיפרו לו את המעשה וכל מה שחידש להם הינוקא. **תְּנֶה, אָמַר כְּמָה**
יֵאוֹת הוּא תמה רבי שמעון ואמר כמה יפה הוא הינוקא הזה. **אַבְל לָא**
סְלִיב בְּשָׂמָא אבל שמו לא יתפרסם בעולם. **אָעֵא דְקִיק, כַּד סְלִיב**
נְהוּרִיהּ, סְלִיב לְפּוּם שַׁעְתָּא, וּמִיד כְּבָה וְאַשְׁתַּקַּע כי עץ דק
 כאשר נדלק באש ומעלה אורה הוא עולה רק לפי שעה ומיד נכבה ושוקע. **וְתוּ הָא**
אֲמִינָא נְהוּרָא דָא מְמָה הוּי ועוד הרי כבר אמרתי לכם ממה עלה אורו
 של זה הינוקא שהוא מנשמת אביו המאירה ומכשכשת בו.

גיבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך נדרש על רב המנונא סבא

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קיב) **גְּבוּר בְּאַרְצֵי יְהוּה זֶרְעוּ דֹר יִשְׂרָאֵל**
יְבוֹרֵךְ. כַּד פֵּר נָשׁ אִיהוּ גְבוּר בְּאַרְצֵי, גְּבוּר
בְּאוֹרֵיתָא, גְּבוּר בְּיַעֲרִיהּ, גְּבוּר בְּאַרְצֵי וְדָאֵי כאשר האדם
 הוא גבור בארץ גבור בלימוד התורה הקדושה וקיום מצוותיה ומתגבר על יצרו, ודאי הוא
 הנקרא גבור בארץ. **סְלִיב נְהוּרִיהּ, וְאַתְמִשְׁךְ בֵּיהּ מְשִׁיכוּ סְגִי**

אז הוא זוכה שעולה אורו ונמשך בו המשכת קדושה מרובה, **כִּדְיִן דְּרַיִשָׁרִים**,
יְבָרְךָ, יְבָרְךָ כְּתִיב על זה אמר הכתוב שיזכה לדור ישרים יברך ולא כתוב
 יבורך אלא 'וברך', כי הוא יברך וימשיך הקדושה לבניו, וזה נתקיים ברב המנונא סבא ולכן
 זכה לבנו הינוקא זיע"א.

הינוקא בנו של רב המנונא סבא אינו כשאר התינוקות אלא הקב"ה חושק בו
אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְהָא חֲמִינָן יְנוּקֵי דְאַמְרִין מְלִין עֲלָאִין,
וְקַיִמִין לְבִתְרֵי רִישֵׁין דְּעֲלָמָא שאל רבי אבא את רבי שמעון
 והרי ראינו תינוקות שאומרים דברים וסודות עליונים ולאחר מכן עומדים באריכות ימים
 ונעשים ראשים בעולם. **אָמַר לֵיהּ הֲשִׁיב רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אַבָּא יְנוּקָא דְאַמְרֵי**
מְלָה חֲדָא, או תְּרִין, לְפּוּם שְׁעָתָא, בְּלָא כּוּוּנָה דְּלַהוֹן
 אכן ינוקא שאומר איזה דבר אחד או שתיים לפי שעה ומכוין לסודות גדולים בתורה בלי
 כוונה שלו אלא מהשמים זיכו אותו לומר אותם, **מוּבְטַח בְּרַשׁ בְּדָא,**
דִּיזְכִּי לְמִילָהּ אוֹרֵייתָא בִּישְׂרָאֵל מובטח האדם בזה הינוקא שיגדל
 ויזכה ללמד תורה בישראל. **אַבְל דָּא, דְּנַהוֹרָא דִּילֵיהּ קַיִמָא עַל**
קַיִמִיהּ בְּדַעְתָּא שְׁלִים, לֹאוּ הֲכִי אבל זה הינוקא בנו של רב המנונא
 סבא שהאור שלו כבר עומד על עומדו בדעת שלימה וכבר יש לו מוחין דגדלות בעודו
 תינוק, אין הוא כאותם התינוקות הגדלים ונעשים מרביצי תורה. **וְתוּ, דְּהָא**
קְדָשָׁא בְּרִידָהּ הוּא וְתִיאובְתִּיהּ דִּילֵיהּ, לְאַרְחָא בְּתַפּוּחָא

וַיֵּאָדָם, (דף קצ"ב ע"א) זָכָה חוֹלְקִיהָ ועוד שהרי הקב"ה חושק להריח תפוח זה לכן

הוא ממחר לקחתו אליו אשרי חלקו.

התינוקות המתים בקטנותם עולים לישיבה של מעלה אצל הקב"ה והוא מלמד להם תורה

זָכָאִין אֶתוֹן צְדִיקָיָא, דְּכִתִּיב בְּכּוּ אשריכם אתם הצדיקים שנאמר

עליכם, (מלכים ב יט) **וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית יְהוּדָה**

הַנְּשֹׂאָרָה שָׂרֵשׁ לְמַטֵּה וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה. שָׂרֵשׁ לְמַטֵּה,

בְּגוֹן אָבוֹי, דְּאִסְתַּלַּק מִמַּעְלָמָא שורש למטה כגון אביו רב המנונא סבא

שהסתלק מהעולם, **וְאִיהוּ שָׂרֵשׁ לְמַטֵּה, בְּמַתִּיבְתָא דְרְקִיעָא**

והוא נשרש למטה בישיבה של מט"ט ועלה לשם ללמוד תורה מפיו ונקרא למטה ביחס

לישיבה העליונה של הקב"ה. **וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה, בְּמַתִּיבְתָא**

עֲלָאָה ועשה פרי למעלה הוא בנו כי התינוקות המתים בקטנותם עולים לישיבה של

מעלה אצל הקב"ה והוא מלמד להם תורה. **כִּמְהָ טָבָא שְׂרֵשָׁא וְאִיבָא** כמה

טוב הוא השורש שהוא רב המנונא סבא וגם הפרי הוא בנו הינוקא. **וְאִי לֹא דְלָא**

אַהֲא מְקַטְרְנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הוּאִיל וְתִיאֻבְתִּיהָ

לְאַרְחָא בִּיהָ, לָא הָוָה מֵאן דֵּיִיכוּל לְשִׁלְטָאָה בִּיהָ ואם לא

שאיני רוצה להיות מקטרג ועושה נגד רצונו יתברך, הואיל ורצונו וחשקו להריח בתפוח זה

ולהשתעשע עימו הייתי מתפלל עליו שיאריך ימים ואז לא היה מי שישלוט עליו לקחתו

בקיצור ימים. **אַבְל יְהֵא רַעְוָא, דְּאִמְיָה לָא תַחֲמִי צַעְרָא**

הלימוד היומיומי